

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pkf.II.20.152/2025/2. szám

A Debreceni Ítéltábla a személyesen eljáró kérelmező neve (cím) kérelmezőnek – a dr. Varga István ügyvéd (cím) által képviselt Budapest Környéki Törvényszék (cím) kérelmezett ellen vagyoni elégtétel megfizetésére irányuló nemperes eljárásban a Debreceni Törvényszék 12.Pk.20.222/2025/2. számú végzése ellen a kérelmezett által 3. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

végzést:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság végzésének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részében részben megváltoztatja és a kérelmezett marasztalását 817 600 (nyolcszáztizenhétezer-hatszáz) forintra leszállítja, az állam terhén maradó elsőfokú eljárási illeték összegét 19 472 (tizenkilencezer-négyszázhetvenkét) forintban, a fellebbezési illeték összegét 8 856 (nyolcezer-nyolcszázötvenhat) forintban állapítja meg.

Kötelezi a kérelmezőt, hogy fizessen meg a Magyar Államnak – az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára – legkésőbb e végzés meghozatala keltétől számított 60 (hatvan) napon belül 11 296 (tizenegyezer-kétszázkilencvenhat) forint elsőfokú és fellebbezési eljárási illetéket. Az illeték megfizetése során a Debreceni Ítéltábla megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Kötelezi a kérelmezőt, hogy 15 (tizenöt) nap alatt fizessen meg a kérelmezettnek az általános forgalmi adó összegét is tartalmazó 8 602 (nyolcezer-hatszázkét) forint másodfokú perköltséget.

Ez ellen a végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A tényállás

[1] A kérelmező mint felperes, valamint a Fővárosi Törvényszék mint alperes között kártérítés megfizetése tárgyában 2017. december 28. napján indult – utóbb kijelölés folytán a kérelmezett előtt eredetileg P.20.108/2018. számon elsőfokon eljárás.

[2] A kérelmező a keresetlevelében a tárgyalások távollétében megtartását kérte.

[3] A Fővárosi Ítéltábla a felek közötti perben való eljárásra a kérelmezett bíróságot kijelölő végzése és a per iratai 2018. február 28-án érkeztek a kérelmezetthez. A bíróság a 2018. március 5. napján kelt végzésével a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: 1952. évi Pp.) 141. §-ának (3) bekezdésére hivatkozva írásbeli előkészítést rendelt el. Az alperes 2018. március 23-án eljárás szabálytalansága iránti kifogást terjesztett elő, a bíróság 2018. április 21-én intézkedett a per első tárgyalásának 2018. május 30-ra kitűzéséről.

[4] A kérelmező a 2018. május 30-i tárgyaláson a keresetét kiegészítette, ezért a bíróság a tárgyalást elhalasztotta, azonban csak a következő, 2018. szeptember 19-i tárgyaláson hívta fel az alperest a kiegészített keresetre való nyilatkozattételre.

[5] A 2018. november 7-i tárgyaláson sem a kérelmező, sem az alperes nem jelentek meg; a bíróság a tárgyalást elhalasztotta, új határnapul 2019. január 23. napját tűzte

ki, egyben tájékoztatta a kérelmezőt az őt terhelő bizonyítási kötelezettségről, valamint jogkövetkezmények meghatározása nélkül felhívta további bizonyítási indítványok előterjesztésére.

[6] A 2019. január 23-i tárgyaláson sem a kérelmező, sem az alperes nem jelentek meg; a bíróság a tárgyalást elhalasztotta, új hatánapul 2019. február 20. napját tűzte ki, valamint az alperes előkészítő iratának egyidejű megküldésével jogkövetkezmények meghatározása nélkül felhívta a kérelmezőt érdemi nyilatkozata legkésőbb a tárgyaláson való előterjesztésére.

[7] A 2019. március 6-i tárgyalás előtt, 2019. február 19-én a kérelmező bejelentette, hogy a tárgyaláson nem tud megjelenni és kérte a tárgyalás elhalasztását, majd 2019. március 3-án keresetkiegészítést terjesztett elő, amelyet a bíróság 2019. március 4-én az alperesnek megküldött, aki 2019. március 6-án szintén bejelentette, hogy a tárgyaláson megjelenni nem tud és határidő biztosítását kérte a keresetkiegészítésre vonatkozó nyilatkozata megtételére. A tárgyalást a bíróság, érdemi cselekmények nélkül 2019. április 17. napjára halasztotta és jogkövetkezmények meghatározása nélkül felhívta az alperest nyilatkozattételre.

[8] A 2019. április 17-i tárgyaláson sem a kérelmező, sem az alperes nem jelentek meg; a bíróság a tárgyalást elhalasztotta, új hatánapul 2019. június 5. napját tűzte ki – amelyet utóbb 2019. július 3-ra hivatalból elhalasztott –, egyéb intézkedést nem tett.

[9] A 2019. július 3. napi tárgyalást megelőző napon a kérelmező keresetkiegészítést terjesztett elő, amelynek kézbesítéséről a bíróság a tárgyalásig nem rendelkezett. A bíróság a tárgyalást 2019. október 9. napjára elhalasztotta és a keresetkiegészítés egyidejű megküldésével jogkövetkezmények meghatározása nélkül felhívta az alperest, hogy arra írásban nyilatkozzon. A 2019. október 9. napi tárgyalást pedig hivatalból elhalasztotta azzal, hogy új hatánapot hivatalból tűz ki.

[10] A 2019. október 9. napjára elhalasztott tárgyalást a bíróság a 2019. szeptember 9-én kelt, a kérelmező részére 2019. szeptember 28-án kézbesített végzésével hivatali okból beállította azzal, hogy új hatánapot hivatalból tűz ki. Ezt követően 2019. október 28-án intézkedett a folytatólagos tárgyalás 2019. november 27-re kitűzéséről.

[11] A 2019. november 27-i tárgyalást megelőzően a kérelmező 2019. november 13-án keresetkiegészítést terjesztett elő, amelynek kézbesítéséről a bíróság a tárgyalásig nem intézkedett. A bíróság a tárgyalást 2020. november 15. napjára elhalasztotta, és a keresetkiegészítés egyidejű megküldésével jogkövetkezmények meghatározása nélkül felhívta az alperest, hogy arra írásban nyilatkozzon.

[12] A bíróság a 2020. január 15-i tárgyaláson ítéletet hirdetett, amelynek a felek részére történő kézbesítéséről 2020. március 4. napján intézkedett.

[13] A kérelmező az ítélettel szemben 2020. március 29-én terjesztett elő fellebbezést, amely felterjesztése iránt a bíróság csak 2020. április 28. napján intézkedett.

[14] A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla a kérelmező részére 2020. június 5-én kézbesített végzésével a kötelező jogi képviselő szabályairól tájékoztatás mellett felhívta a kérelmezőt, hogy 15 napon belüli csatoljon jogi képviselő részére adott meghatalmazást. A kérelmező a meghatalmazást az elsőfokú bíróságon terjesztette elő 2020. június 19. napján, ahonnan a másodfokú bíróságra az 2020. július 6-án érkezett.

[15] A Fővárosi Ítéltábla a 2020. október 7. napján kelt Pf.20.385/2020/9/II. számú részítélete 2020. október 27-én érkezett vissza az elsőfokú bírósághoz. Egyéb érdemi intézkedések nélkül az eljáró bíró 2021. január 20-án az 1952. évi Pp. 12. §-ának f) pontjára hivatkozva elfogultságát jelentette be.

[16] A kérelmező a jogerős részítélettel szemben 2021. január 28-án felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amely felterjesztéséről a bíróság 2021. március 8. napján intézkedett.

[17] A jogerős részítélet elleni felülvizsgálati kérelem elbírálásáig a bíróság az ügyben intézkedéseket nem tett. A Kúria 2021. szeptember 7. napján kelt Pfv.III.20.376/2021/4. számú részítélete 2021. október 19. napján érkezett vissza az elsőfokú bírósághoz, amely 2021. november 23-án intézkedett iratok beszerzése iránt.

[18] Az iratok 2021. november 24-i megérkezését követően a bíróság a 2022. február 7. napján kelt végzésben tájékoztatta a kérelmezőt bizonyítási kötelezettségéről és hívta fel bizonyítási indítványai 15 napon belüli előterjesztésére.

[19] Az elsőfokon eljáró bíróság 2023. szeptember 13. napján hozott ítéletet. A per a másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla 2024. február 27-én meghozott, a kérelmező részére 2024. április 18-án kézbesített Pf.20.635//2023/4-II. számú ítéletével fejeződött be.

A kérelem és az ellenirat

[20] A kérelmező az eljárás elhúzódása miatt a per 2017. december 27. és 2024. április 18. napja közötti 2304 napjára kérte a kérelmezettet 921 600 forint vagyoni elégtétel megfizetésére kötelezni.

[21] A kérelmezett az elleniratában kérte elutasítani a kérelmet. A per számított időtartamából levonni kérte a polgári peres eljárás elhúzódásával kapcsolatos vagyoni elégtétel érvényesítéséről szóló 2021. évi CXIV. törvény (a továbbiakban: Pevtv.) 15. §-ának (3) bekezdése szerint – *a kérelmező érdekkörében felmerült okból* – a kérelmező távolléte miatt a tárgyalás elhalasztása okán a 2018. november 7. és 2019. január 23. napja közötti 78 nap; ugyancsak a kérelmező távolléte miatt a tárgyalás elhalasztása okán a 2019. január 23. és 2019. február 14. napja közötti 23 nap, a kérelmező távolléte és kifejezett halasztás iránti kérelme miatt a tárgyalás elhalasztása okán a 2019. február 19. és 2019. április 17. napja közötti 58 nap, szintén a kérelmező távolléte miatt a tárgyalás elhalasztása okán a 2019. április 17. és 2019. május 28. napja közötti 42 nap, a kérelmező előkészítő iratának késedelmes előterjesztése miatt a tárgyalás elhalasztása okán a 2019. július 3. és 2019. szeptember 9. napja közötti 69 nap, ugyancsak a kérelmező előkészítő iratának késedelmes előterjesztése miatt a tárgyalás elhalasztása okán a 2019. november 27. és 2020. január 15. napja közötti 50 nap, a jogi képviselő részére adott meghatalmazás késedelmes előterjesztése miatti időmúlás okán a 2020. június 22. és 2020. július 6. napja közötti 15 nap; a Pevtv. 15. §-ának (4) bekezdése szerint – *az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztésének a hiányában* – a jogellenesen elrendelt írásbeli előkészítés, vagylagosan a kijelölést követően a tárgyalás késedelmes kitűzése alapján a 2018. március 23. és 2018. április 21. napja közötti 30 nap, az alperes a kiegészített keresetről nyilatkozattételre felhívás elmaradása alapján a 2018. május 30. és 2018. szeptember 19. napja közötti 113 nap, új tárgyalási határnap késedelmes kitűzése alapján a 2019. szeptember 28. és 2019. október 28. napja közötti 31 nap, az ítélet késedelmes kézbesítése okán a 2020. február 7. és 2020. március 4. napja közötti 27 nap, az ítélet elleni fellebbezés késedelmes felterjesztése alapján a 2020. március 29. és 2020. április 28. napja közötti 31 nap, a másodfokú részítélet visszaérkezése utáni késedelmes intézkedés alapján a 2020. november 27. és 2021. január 20. napja közötti 55 nap, a felülvizsgálati kérelem késedelmes felterjesztése alapján a 2021. január 28. és 2021. március 8. napja közötti 40 nap, a jogerős részítélet elleni felülvizsgálati kérelem elbírálásáig intézkedések elmaradása alapján a 2021. március 9. és 2021. november 23. napja közötti 260 nap és a felülvizsgálati eljárás befejezését követően, az iratok visszaérkezése utáni késedelmes intézkedés alapján a 2021. november 24. és 2022. február 7. napja közötti 76 nap; összesen 998 nap időtartamokat. Mivel a per ekként figyelembe vehető időtartama nem haladja meg a Pevtv. 6. §-ának (1) bekezdése szerinti észszerű időtartamot, így a kérelem egészében alaptalan.

Az elsőfokú végzés

[22] Az elsőfokú bíróság – a hatályon kívül helyezést követően megismételt eljárás eredményeképpen – fellebbezéssel támadott végzésével kötelezte a kérelmezettet, hogy fizessen meg a kérelmezőnek 15 napon belül 921 600 forint vagyoni elégtételt. Megállapította, hogy 27 648 forint eljárási illeték, valamint 11 976 forint fellebbezési illeték az állam terhén marad.

[23] Nem találta indokoltnak levonni a Pevtv. 15. §-ának (3) bekezdésére hivatkozva megjelölt, a 2018. november 7. és 2019. január 23. napja közötti 78 nap, a 2019. január 23. és 2019. február 14. napja közötti 23 nap, a 2019. február 19. és 2019. április 17. napja közötti 58 nap, a 2019. április 17. és 2019. május 28. napja közötti 42 nap, a 2019. július 3. és 2019. szeptember 9. napja közötti 69 nap, a 2019. november 27. és 2020. január 15. napja közötti 50 nap, a 2020. június 22. és 2020. július 6. napja közötti 15 nap időtartamokat. Ebben a részben kifejtette: önmagában az a tény, hogy a kérelmező eljárási kötelezettségeit nem teljesíti, még nem ad alapot a levonásra, csak akkor, ha ezért telt el szükségtelenül a figyelmen kívül hagyni kért időtartam. A bíróság jogkövetkezmények nélkül hívta fel a kérelmezőt nyilatkozatokra, majd nem az 1952. évi Pp. 141. §-a (6) bekezdésének jogkövetkezményét alkalmazta, hanem még két alkalommal megismételte a felhívást. A per befejezését késleltető előadások bevétele nem a fél, hanem a bíróság érdekkörében jelentkező elhárítható ok volt. Önmagában az a körülmény, hogy a kérelmező a tárgyalásokon szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, az ezzel összefüggő időtartamok levonására nem ad alapot, hiszen egyrészt a kérelmezőnek lehetősége volt kérni a tárgyalások távollétében történő megtartását, másrészt a bíróság jogkövetkezmények nélkül hívta fel a feleket nyilatkozataik előterjesztésére, így a per befejezését késleltető előadások bevétele magára jártul hozzá az eljárás elhúzódásához. Ugyanezen indok alapján nem voltak levonhatók azok az időtartamok sem, amikor a kérelmező késedelmesen, a tárgyalási határidő előtt néhány nappal keresetkiegészítést terjesztett elő, hiszen a tárgyalás elhalasztása mellett a bíróság az alperest jogkövetkezmények nélkül hívta fel érdemi nyilatkozata előterjesztésére, illetőleg a felperessel szemben a keresetváltoztatást tartalmazó többszöri, késedelmes nyilatkozatai előterjesztésére figyelemmel jogkövetkezmények alkalmazását szintén nem helyezte kilátásba. Nem volt levonható a másodfokú eljárásban a jogi képviselő meghatalmazásának csatolásával kapcsolatban hivatkozott időtartam sem, mert a Fővárosi Ítéltábla – mellőzve a fellebbezés visszautasítását – a kérelmező fellebbezését, a hiánypótlást határidőben érkezettnek tekintve, érdemben elbírált annak ellenére, hogy a hiánypótlási felhívás alapján azt a kérelmező az elsőfokú bíróságnál terjesztette elő, amely a hiánypótlás keretében becsatolt ügyvédi meghatalmazást és ügyvéd által előterjesztett fellebbezést rövid határidőn belül megküldte a másodfokú bíróságnak.

[24] Nem hagyta figyelmen kívül a 2018. március 23. és 2018. április 21. napja közötti 30 napot. Elsődlegesen: ez az időszak azért telt el, mert az eljáró bíróság jogszabályi felhatalmazás nélkül rendelt el írásbeli előkészítést. Másodlagosan: A kérelmező nem tudhatta, hogy az eljáró bíróság kijelölésére irányuló eljárás mikor és mely bíróság kijelölésével fejeződik be és ezen bíróság intézkedési kötelezettsége mely időponttal kezdődik meg, így nem volt információja arról, hogy a kérelmezetthez a kijelölést követően a per iratai 2018. február 28. napján érkeztek meg, amelyhez képest az elsőfokú bíróság az ügyben csak 2018. április 21. napján tűzött tárgyalást. Emiatt az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztése tőle nem volt elvárható.

[25] Nem vont le a 2018. május 30. és 2018. szeptember 19. napja közötti 113 napot. Az időtartam amiatt telt el szükségtelenül, mert az eljáró bíróság a felek részére az ellenérdekű fél perbeli beadványait késedelmesen küldte meg, azokra vonatkozó nyilatkozattételre késedelmesen, jogkövetkezmény nélkül hívta fel a feleket.

[26] Figyelembe vette a 2019. szeptember 28. és 2019. október 28. napja közötti 31 napot. Az időtartam amiatt telt el szükségtelenül, mert az eljáró bíró a tárgyalást új határnappal kitűzése nélkül halasztotta el, ezen eljárási szabályszegések kiküszöbölésére az eljárás elhúzódása miatti kifogás eleve alkalmatlan, így annak előterjesztése a kérelmezőtől nem volt elvárható.

[27] Nem találta levonhatónak a 2020. február 7. és 2020. március 4. napja közötti 27 napot. Az időszak azért nem volt levonható, mert az elsőfokú bíróság – a kérelmező távollétében – 2020. január 15. napján hozott ítéletet, amelynek a felek részére történő kézbesítése iránt csak 2020. március 4. napján intézkedett. Mivel a kérelmező nem volt jelen az ítélet kihirdetésekor, nem lehetett tudomása arról, hogy a bíróság ítéletet hozott, így arról sem, hogy az ítélet írásba foglalására és kézbesítésére vonatkozó törvényi határidő mikor kezdődött meg, emiatt az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztése tőle nem volt elvárható.

[28] Nem hagyta figyelmen kívül a 2020. március 29. és 2020. április 28. napja közötti 31 napot. A kérelmező nem tudhatta, hogy az általa előterjesztett fellebbezés folytán az iratok másodfokú bírósághoz történő felterjesztésére vonatkozó törvényi határidőt az elsőfokú bíróság betartotta-e, ennek ellenőrzésére sem kötelezettsége, sem lehetősége nem volt.

[29] Nem csökkentette a per számított időtartamát a 2020. november 27. és 2021. január 20. napja közötti 55 nappal. A kérelmező egyrészt nem tudhatta, hogy az iratok a másodfokú bíróságról mikor érkeztek vissza az elsőfokú bírósághoz, másrészt nem tudhatta azt sem, hogy ezt követően az elsőfokon eljáró bíró kizárási okot fog bejelenteni és azt ráadásul – megsértve a 1952. évi Pp. 16. §-ának (2) bekezdését, amely szerint a bíró a vele szemben fennálló kizárási okot haladéktalanul köteles bejelenteni – késedelmesen teszi meg, emiatt az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztése tőle nem volt elvárható.

[30] Nem vonta le a 2021. január 28. és 2021. március 8. napja közötti 40 napot. Az időtartam azért nem volt levonható, mert a kérelmező nem tudhatta, hogy a jogi képviselője által előterjesztett felülvizsgálati kérelemre tekintettel az iratok Kúriához történő felterjesztésére vonatkozó törvényi határidőt az elsőfokú bíróság betartotta-e, ennek ellenőrzésére sem kötelezettsége, sem lehetősége nem volt.

[31] Nem hagyta figyelmen kívül a 2021. március 9. és 2021. november 23. napja közötti 260 napot. A kérelmező nem tudhatta, hogy az iratok a Kúriáról mikor érkeztek vissza az elsőfokú bírósághoz, valamint azt sem, hogy ezt követően az elsőfokú bíróság – megsértve az általános, 30 napos intézkedési kötelezettségét – késedelmesen intézkedett a per eldöntéséhez szükséges iratanyag beszerzése iránt, mindez nem adott alapot az eljárás elhúzódása miatti kifogásra.

[32] A 2021. november 24. és 2022. február 7. napja közötti 76 napot is figyelembe vette. Az időtartam azért nem volt levonható, mert a kérelmező egyrészt nem tudhatta, hogy a per eldöntéséhez szükséges iratanyag mikor érkezett meg az elsőfokú bírósághoz, másrészt nem tudhatta azt sem, hogy ehhez képest az elsőfokú bíróság csak 2022. február 7. napján tett további érdemi intézkedést a perben, emiatt tőle az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztése nem volt elvárható.

[33] Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság az 921 600 forint vagyoni elégtétel iránti kérelmet egészében alaposnak találta, ezért ennek az összegnek a megfizetésére kötelezte a kérelmezettet.

[34] A kérelmezett az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. §-a (1) bekezdésének c) pontja és (2) bekezdése alapján fennálló személyes

illetékmentességére tekintettel az eljárási illeték és a hatályon kívül helyező másodfokú végzés szerint feljegyzett fellebbezési illeték az állam terhén maradásáról rendelkezett.

A fellebbezés és a fellebbezésre tett észrevétel

[35] Az elsőfokú végzés ellen a kérelmezett terjesztett elő fellebbezést, amely szerint kérte a végzés megváltoztatását és a vagyoni elégtételben marasztalás 399 200 forinttal csökkentését.

[36] Továbbra is kérte levonni a per számított időtartamából a 2018. november 7. és 2019. január 23. napja közötti 78 nap, a 2019. január 23. és 2019. február 14. napja közötti 23 nap, a 2019. február 19. és 2019. április 17. napja közötti 58 nap, valamint a 2019. április 17. és 2019. május 28. napja közötti 42 nap időtartamokat – fenntartva az elleniratában előadottakat, kiegészítve azzal, hogy mivel a tárgyalásokon a kérelmező – és az alperes – nem jelent meg és tekintettel arra, hogy a keresetlevelében élt azzal a jogával, hogy kérte a tárgyalások távollétében megtartását, az eljárás szünetelésének megállapítására nem kerülhetett sor, ezért a bíróságnak a tárgyalások elhalasztásáról kellett döntenie. Amennyiben azonban a kérelmező a tárgyalásokon megjelenik, a nyilatkozattételre nyomban lett volna lehetőség, és ha további bizonyítási indítvány előterjesztésére nem történik, akár a tárgyalás berekesztésére és ítélethozatalra is sor kerülhetett volna, A mulasztások a kérelmező és nem a bíróság érdekkörében merültek fel, függetlenül attól, hogy a bíróság a felhívásokhoz jogkövetkezményt nem fűzött, figyelemmel arra is, hogy amennyiben a bíróság nem az 1952. évi Pp. 141. §-a szerint jár el, azt a kérelmező is csak az eljárás szabálytalansága elleni kifogással és nem az eljárás elhúzódása miatti kifogással sérelmezhetette volna, amely a Pevtv. rendszerében nem releváns.

[37] Kérte továbbra is figyelmen kívül hagyni a 2019. július 3. és 2019. szeptember 9. napja közötti 69 nap, valamint a 2019. november 27. és 2020. január 15. napja közötti 50 nap időtartamot – fenntartva az elleniratában foglaltakat, kiegészítve azzal, hogy mivel a tárgyalásokat megelőzően a kérelmező keresetkiegészítést terjesztett elő és a tárgyalásokat megelőzően azt a bíróság az alperesnek nem kézbesíthette, aki az arra vonatkozó nyilatkozatot ezért a tárgyalásokon nem tudta megtenni, így a bíróságnak a tárgyalások elhalasztásáról kellett döntenie. Amennyiben a kérelmező a beadványait a jóhiszemű pervitel követelményével összeegyeztethető módon terjeszti elő, az ellenérdekű fél nyilatkozattételére akár nyomban sor kerülhetett volna. A mulasztások ugyancsak a kérelmező és nem a bíróság érdekkörében merültek fel, függetlenül attól, hogy a bíróság az alperes felé intézett felhíváshoz jogkövetkezményt nem fűzött, és a kérelmezővel szemben pénzbírságot sem alkalmazott, figyelemmel arra is, hogy amennyiben a bíróság nem az 1952. évi Pp. 141. §-a szerint jár el, azt a kérelmező is csak az eljárás szabálytalansága elleni kifogással és nem az eljárás elhúzódása miatti kifogással sérelmezhetette volna, amely a Pevtv. rendszerében nem releváns.

[38] Fenntartotta a fellebbezése szerint is a 2020. június 22. és 2020. július 6. napja közötti 15 nap levonása iránti kérelmét. Megismételte az elleniratában foglaltakat, kiegészítve azzal, hogy nincs annak jelentősége, hogy a Fővárosi Ítéltábla a kérelmező fellebbezését, a késedelem ellenére, határidőben érkezettnek találta és azt érdemben elbírált. A bíróságnak ugyanis a Pevtv. 15. §-ának (3) bekezdése alapján azt kell vizsgálnia, hogy az alapul fekvő perben volt-e olyan időszak, amely akár a kérelmező, akár az eljárás bíróság érdekkörében felmerülő, elhárítható ok miatt szükségtelenül telt el. A kérelmező érdekkörébe tartozó tétlenségi időszakot ettől függetlenül is le kell vonni a számított időtartamból, mert a késedelem a fellebbviteli bíróság megítélésétől függetlenül is bekövetkezett volna.

[39] Kérte továbbra is levonni a 2018. március 23. és 2018. április 21. napja közötti 30 napot. Az elleniratában foglaltakat fenntartotta, kiegészítve azzal, hogy észlelhette a bíróság mulasztását, hiszen neki mint felperesnek állt érdekében az eljárás észszerű

határidőben való lefolytatása. Ezért elvárható volt tőle, hogy a már hosszabb ideje folyamatban lévő perben időnként utánanézzon az ügy állásának, az 1952. évi Pp. 119. §-ának (1) bekezdése szerinti iratbetekintési jogával élve a per iratait a per bármely bármely szakaszában külön engedély nélkül megtekinthette, ezért tudomása lehetett arról, hogy a bíróságnak az első tárgyalás kitűzése iránt intézkednie kellett volna. Ezért elvárható volt a mulasztással szemben az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztése.

[40] Fenntartotta a 2018. május 30. és 2018. szeptember 19. napja közötti 113 nap levonása iránti kérelmet. Az elleniratában foglaltakat fenntartotta, kiegészítve azzal, hogy a bíróság mulasztása ténylegesen bekövetkezett, ezért nem volt jelentősége annak, hogy a bíróság szabálytalanul járt el. A kérelmező jelen volt az első tárgyaláson, tudomással bírt a bíróság intézkedésének elmulasztásáról. Elvárható volt tőle, hogy a már hosszabb ideje folyamatban lévő perben időnként utánanézzon az ügy állásának, az iratbetekintési jogával élve a per iratait a per bármely bármely szakaszában külön engedély nélkül megtekinthette, ezért tudomása lehetett arról, hogy a bíróságnak intézkednie kellett volna. Ezért elvárható volt a mulasztással szemben az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztése.

[41] A 2019. szeptember 28. és 2019. október 28. napja közötti 31 nap levonását a fellebbezése szerint is kérte. Megismételte az elleniratában foglaltakat és hozzátette, hogy a bíróság mulasztása ténylegesen bekövetkezett, ezért nem volt jelentősége annak, hogy a bíróság szabálytalanul járt el. A kérelmezőnek mint felperesnek állt érdekében az eljárás észszerű határidőben való lefolytatása. Ezért elvárható volt tőle, hogy a már hosszabb ideje folyamatban lévő perben időnként utánanézzon az ügy állásának, az iratbetekintési jogával élve a per iratait a per bármely bármely szakaszában külön engedély nélkül megtekinthette, ezért tudomása lehetett arról, hogy a bíróságnak a folytatólagos tárgyalás kitűzése iránt intézkednie kellett volna. Ezért elvárható volt a mulasztással szemben az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztése.

[42] Kérte figyelmen kívül hagyni a 2020. február 7. és 2020. március 4. napja közötti 27 napot. Fenntartotta az elleniratában foglaltakat, kiegészítve azzal, hogy a bíróság mulasztását észlelhette, hiszen a bíróság a tárgyalási jegyzőkönyveket részére kézbesítette, így tudomással bírt az ítélet kihirdetéséről. A kérelmezőnek mint felperesnek állt érdekében az eljárás észszerű határidőben való lefolytatása. Ezért elvárható volt tőle, hogy a már hosszabb ideje folyamatban lévő perben időnként utánanézzon annak, hogy a bíróság az ítéletet írásba foglalta-e, annak kézbesítésére sor került-e, az iratbetekintési jogával élve a per iratait a per bármely szakaszában külön engedély nélkül megtekinthette, ezért tudomása lehetett arról, hogy a bíróság inaktív volt. Ezért elvárható volt a mulasztással szemben az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztése.

[43] Fenntartotta a 2020. március 29. és 2020. április 28. napja közötti 31 nap levonása iránti kérelmet. Az elleniratában foglaltakat fenntartotta, kiegészítve azzal, hogy a kérelmezőnek mint felperesnek állt érdekében az eljárás észszerű határidőben való lefolytatása. Ezért arra is figyelemmel, hogy a fellebbezést ő terjesztette elő, elvárható volt tőle, hogy a már hosszabb ideje folyamatban lévő perben időnként utánanézzon az ügy állásának, az iratbetekintési jogával élve a per iratait a per bármely bármely szakaszában külön engedély nélkül megtekinthette, ezért tudomása lehetett arról, hogy a bíróságnak a fellebbezés felterjesztése iránt intézkednie kellett volna. Ezért elvárható volt a mulasztással szemben az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztése.

[44] A fellebbezésében továbbra is levonni kérte a 2020. november 27. és 2021. január 20. napja közötti 55 napot. Megismételte az elleniratában foglaltakat és hozzátette, hogy a kérelmezőnek mint felperesnek állt érdekében az eljárás észszerű határidőben való lefolytatása. Ezért elvárható volt tőle, hogy a már hosszabb ideje folyamatban lévő perben időnként utánanézzon az ügy állásának, az iratbetekintési jogával élve a per iratait a per

bármely szakaszában külön engedély nélkül megtekinthette, ezért tudomása lehetett a bíróság mulasztásáról. Ezért elvárható volt a mulasztással szemben az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztése.

[45] A 2021. január 28. és 2021. március 8. napja közötti 40 nap figyelmen kívül hagyását továbbra is kérte. Az elleniratában foglaltakat fenntartotta, kiegészítve azzal, hogy a kérelmező terjesztette elő a felülvizsgálati kérelmet, ezért annak a Kúriához felterjesztése is az érdekében állt, ennek okán észlelhette a bíróság mulasztásait, hiszen elvárható volt tőle, hogy a már hosszabb ideje folyamatban lévő perben időnként utána nézzen az ügy állásának, az iratbetekintési jogával élve a per iratait a per bármely szakaszában külön engedély nélkül megtekinthette, ezért tudomása lehetett a bíróság mulasztásáról. Ezért elvárható volt a mulasztással szemben az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztése.

[46] Fenntartotta a 2021. március 9. és 2021. november 23. napja közötti 260 nap levonása iránti kérelmét. Megismételte az elleniratában foglaltakat és hozzátette, hogy a kérelmező mint a per felperese, az eljárás lefolytatásának legfőbb érdekeltje, észlelhette a bíróság mulasztását, figyelemmel arra is, hogy ő terjesztette elő a felülvizsgálati kérelmet. Ezért elvárható volt tőle, hogy a már hosszabb ideje folyamatban lévő perben időnként utána nézzen az ügy állásának, az iratbetekintési jogával élve a per iratait a per bármely szakaszában külön engedély nélkül megtekinthette, ezért tudomása lehetett a bíróság mulasztásáról. Ezért elvárható volt a mulasztással szemben az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztése.

[47] Továbbra is levonni kérte a 2021. november 24. és 2022. február 7. napja közötti 76 napot. A kérelmező mint a per felperese, az eljárás lefolytatásának legfőbb érdekeltje, észlelhette a bíróság mulasztását, figyelemmel arra is, hogy ő terjesztette elő a felülvizsgálati kérelmet. A kérelmezőtől elvárható volt, hogy a per időtartamára is tekintettel, időnként utána nézzen az ügy állásának, amennyiben él az iratbetekintési jogával, a bíróság mulasztásáról tudomása lehetett. Ezért elvárható volt a mulasztással szemben az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztése.

[48] A kérelmező a fellebbezésre tett észrevételében az elsőfokú végzés helyes indokai alapján való helybenhagyását kérte. Előadta, hogy a magatartása nem késleltette a per befejezését, az elvárhatósági elvnek maradéktalanul megfelelt. Amennyiben késleltette volna, azt nem ismerhette fel, mert a bíróság erről tájékoztatást nem adott. Az eljárás elhúzódása miatti kifogások előterjesztése sem volt tőle elvárható. Ebben a részben felhívta, hogy az alapeljárás tárgya éppen perelhúzás volt; a perelhúzó magatartás miatt pert kezdeményező féltől különösen nem várható el, hogy az ügyében döntenit hivatott bíróságot ugyanazzal a jogsértő magatartással vádolja meg, amely jogsértő magatartás megállapításának a tárgyában maga az eljárás folyik.

A másodfokú bíróság döntése

[49] Az ítéltábla fellebbezés hiányában nem érintette az elsőfokú végzésnek a kérelmezettet 522 400 forintban marasztaló rendelkezését, míg a kérelmezett fellebbezését kisebb részben találta alaposnak a következők szerint:

[50] Az elsőfokú bíróság a tényállást a jogvita eldöntéséhez szükséges mértékben teljeskörűen feltárta és azt helytállóan állapította meg. A jogszabályi rendelkezéseket megfelelően idézte és a jogvita elbírálásához azokat nagyrészt helyesen is alkalmazta. A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) – a nemperes eljárás sajátosságai mellett alkalmazandó – 346. §-ának (4) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségének az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban hozott végzésében eleget tett.

[51] A fellebbezési ellenkérelemre tekintettel azt kiemeli az ítéltábla, hogy a Pevtv. 15. §-ának (3) bekezdése attól függetlenül ad alapot az eljárás előrehaladását nem

szolgáló, a kérelmező érdekkörében felmerült, elhárítható ok miatt, szükségtelenül eltelt időtartam levonására, hogy a vagyoni elégtétel alapját képező perben a kérelmező magatartása időhúzóként értékeléséről kapott-e tájékoztatást. Azt pedig a vagyoni elégtétel iránti nemperes eljárásban kialakított jogalkalmazói értelmezésnek kell az egyedi esetekben megítélni, hogy a bíróság tudott-e és milyen intézkedéseket tenni a perelhúzás ellen és a rendelkezésre álló eszközök mellőzése esetén az időmúlás a fél vagy a bíróság érdekkörében értékelhető-e.

[52] A Pevtv. 15. §-ának (3) bekezdésére hivatkozással figyelmen kívül hagyni kért 2018. november 7. és 2019. január 23. napja közötti 78 nap, a 2019. január 23. és 2019. február 14. napja közötti 23 nap, a 2019. február 19. és 2019. április 17. napja közötti 58 nap, valamint a 2019. április 17. és 2019. május 28. napja közötti 42 nap időtartamok levonásának mellőzése során az elsőfokú bíróság helytálló indokát adta annak, hogy ezeket az időtartamokat a vagyoni elégtétel alapjaként azért vette figyelembe, mert a kérelmező a tárgyalás távollétében megtartása iránti kérelemmel a törvényes eljárási jogait gyakorolta, a bíróság pedig nem alkalmazott az eljárás elhúzódásának megakadályozására alkalmas eszközöket. Következtes abban a bírói gyakorlat, hogy az eljárási jogok törvényi keretek között gyakorlása önmagában nem minősíthető a fél érdekkörébe tartozónak csak abból az okból, hogy az a pertartam növekedéséhez vezetett. A perhatékonyság, perkoncentráció megvalósulása elsősorban a jogalkotó által megfelelő szabályozással biztosítható, abból kell kiindulni, hogy ha a törvény maga engedi meg egyes eljárási jogok gyakorlását akként, hogy az szükségszerűen hosszabb peres időtartamot eredményez, annak következményeivel számolt, és azt nem kívánja a peres felekre róni. (Ezt az értelmezést vezeti le – többek között – a Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.284/2023/2., Pkf.II.20.254/2024/2., Pkf.II.20.425/2023/2., Pkf.II.20.275/2024/2., Pkf.II.20.346/2024/2., Pkf.II.20.540/2024/2. számú végzése.)

[53] Helytállóan mellőzte az elsőfokú bíróság a 2019. július 3. és 2019. szeptember 9. napja közötti 69 nap, valamint a 2019. november 27. és 2020. január 15. napja közötti 50 nap figyelmen kívül hagyását azzal, hogy a kérelmező keresetkiegészítéseit érintően a tárgyalások elhalasztása mellett a bíróság az alperest jogkövetkezmények nélkül hívta fel érdemi nyilatkozatai előterjesztésére, valamint a felperessel szemben szankciót nem alkalmazott. Az 1952. évi Pp. 141. §-ának (2) bekezdése a fél a bizonyítékai a per állása szerint a gondos és az eljárást elősegítő pervitelnek megfelelő időben előadási kötelezettségét mondta ki. Ezen kötelezettség megszegésének volt a szankciója a jogszabályhely (6) bekezdése szerint az alapos ok nélkül késedelmesen előterjesztett előadás, előterjesztés bevétele nélküli határozathozatal. Mindezekből az is következik, hogy az 1952. évi Pp. a bíróság kötelezettségévé tette a késedelmesen előterjesztett előadások figyelmen kívül hagyása jogkövetkezményének alkalmazását; így egyébként sem a fél, hanem a bíróság érdekkörében határozható meg a bár felróhatóan késedelmesen előterjesztett előadás alapján, a bíróság döntése szerint ennek ellenére mégis lefolytatott cselekmények miatti időmúlás. (hasonlóan: Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.055/2023/2.)

[54] Egyetértett az ítéltábla az elsőfokú bíróság azzal az álláspontjával is, hogy nem volt levonható a 2020. június 22. és 2020. július 6. napja közötti 15 nap, mert a másodfokú eljárásban a jogi képviselő nem megfelelő igazolásával kapcsolatos hiánypótlás határidőben érkezettnek tekintése és a fellebbezés érdemi elbírálása folytán nem volt szükségtelen időmúlás. Hangsúlyozni kell, hogy a vagyoni elégtétel iránti nemperes eljárásban a Pevtv. 9. §-ának (4) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 2. §-ának (2) bekezdése folytán érvényesül a kérelemhez és az ellenkérelemhez kötöttség. Márpedig a kérelmezett nem azért kérte a levonást, mert a kötelező jogi képviselő mellőzése miatt a jogi képviselő igénybevitelére irányuló hiánypótlás az eljárást az érdekkörében meghosszabbította, hanem azért, mert a hiánypótlást nem a másodfokú, hanem az elsőfokú bírósághoz terjesztette elő,

ezért az érdekkörében szükségtelenül telt el az idő addig, amíg az iratok a másodfokú bírósághoz megérkeztek. Arra helyesen hivatkozott a kérelmezett, hogy az 1952. évi Pp. 95. §-ának (2) bekezdéséből következően a hiánypótlást azon a bíróságon kellett volna benyújtani, ahol az eljárási szakasz folyamatban volt, a tévesen más bíróságra benyújtott irat – benyújtásának idejével – nem tekinthető szabályszerűen és hatályosan teljesített eljárási cselekménynek. (Tartalmilag azonos jogszabályi rendezés mellett, így: BH2022. 159). A bíróság ezért a hiánypótlás eredménytelenségének a jogkövetkezményét alkalmazhatta volna azzal, hogy a jogi képviselő meghatalmazására késedelmesen került sor. Csakhogy a bíróság a fellebbezést nem utasította vissza, hanem formálisan igazolási kérelem nélkül, ténylegesen annak joghatásával azonosan határidőben előterjesztettnek tekintette a tévesen más bíróságon – egyébként oda a felhívás szerinti határidőben – benyújtott hiánypótlást. Ha pedig a bíróság nem alkalmazza a késedelem törvényes jogkövetkezményét, hanem annak mellőzésével akként folytatja tovább az eljárást, mintha a késedelem nem következett volna be, az emiatti időmúlás nem a fél, hanem a bíróság érdekkörében jelentkezik, emiatt a Pevtv. 15. §-ának (3) bekezdése okán levonásnak nincs helye.

[55] A Pevtv. 15. §-ának (4) bekezdésére alapított levonási okok tekintetében az ítéltábla előre-bocsátja: Az eljárás elhúzódása miatti kifogás igénybevételének a követelményét azonban nem lehet mechanikusan, formálisan megítélni. Azt, hogy a vagyoni elégtételt érvényesítő fél terhére ítéltető-e meg, hogy az adott bírósági mulasztással szemben nem vette igénybe az eljárás elhúzódása miatti kifogást, mindig az egyes mulasztások gondos vizsgálatával, egyedileg, a jogintézmény céljával, a sérelem orvoslására alkalmasságával, és mindezek alapján a féltől elvárható magatartással összefüggésben kell értékelni. A határidők és az észszerű időtartam elmulasztása mellett is vizsgálni kell annak a sérelem elhárítására alkalmasságát. A mulasztás és annak elháríthatósága esetén sem automatikus az eljárás elhúzódása miatti kifogás elmaradása miatti levonás, mert vizsgálni kell a speciális jogorvoslati eszköz előterjesztésének elvárhatóságát is. A következetes bírói gyakorlat szerint a féltől a bíróság inaktív magatartása miatti eljárás elhúzódásának megakadályozása esetén az az elvárható, hogy akkor terjesszen elő emiatt kifogást a folyamatban lévő perben, ha a bíróság olyan mértékben mulasztotta el az észszerű időn belüli eljárási cselekmények kötelezettségét, amely a rá vonatkozó eljárási szabályok betartásában alappal bízó fél számára nyilvánvaló és egyértelműen felismerhető, az eljárási kötelezettség megszegésére vonatkozó jelzéstől pedig alappal várhatja a sérelem kellő időben és eredményességgel történő orvoslását. Az ítéltábla jogi álláspontja szerint ez a félre méltányos értelmezés felel meg az Emberi Jogok Európai Bírósága (EJEB) elvárásainak és egyeztethető össze a Pevtv. létrehozásának jogalkotói céljával. (Ez az értelmezés jelenik meg – többek között – a Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.345/2022/2. – közzétéve: BDT2023. 4600, Pkf.II.20.003/2023/2. – közzétéve: BDT2023. 4620, Pkf.II.20.055/2023/2., Pkf.II.20.083/2023/2., Pkf.I.20.326/2023/2., Pkf.II.20.008/2024/2., Pkf.II.20.540/2024/2., a Pécsi Ítéltábla Pkf.IV.25.067/2023/6. számú végzéseiben.) A fellebbezési ellenkérelemben foglaltakkal szemben annak viszont nincs jelentősége az eljárás elhúzódása miatti kifogás elvárhatósága tekintetében, hogy az alapper tárgya hasonlóan eljárás elhúzódása volt, mert a fél számára a mulasztás elhárítására alkalmas eszközök igénybevétele, mint a hátrányok elhárításának törvényes kötelezettsége, nem függhet attól, hogy az eljáró bíróság a kifogással éppen az általa is vizsgált mulasztásokat követheti el.

[56] Az előző szempontrendszer szerint az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett arra, hogy a 2018. március 23. és 2018. április 21. közötti 30 nap nem vonható le, mert a kérelmezőtől nem volt elvárható a bíróság mulasztását kifogásolni, hiszen nem lehetett információja az eljáró bíróság kijelölésére irányuló eljárás befejeződéséről és a bíróság intézkedési kötelezettségéről. A fellebbezésekben foglaltakat érintően hangsúlyozza az ítéltábla: következik abban a bírói gyakorlat, hogy a kérelmezett által felhívott 1952. évi

Pp. 119. §-ának (1) bekezdésében szabályozott iratbetekintési jog a fél számára csupán jogosultságot jelent, de nem teremt kötelezettséget arra nézve, hogy folyamatosan tájékozódjon az ügy állásáról; az iratbetekintés elmulasztása a terhére nem értékelhető. (Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.169/2024/2., Pkf.II.20.336/2024/2., Pkf.II.20.542/2024/2., Pkf.II.20.090/2025/2.) Mindezen felül: a jogalkalmazás abban is állást foglalt, hogy az eljárás elhúzódó kifogások sorozata nem törheti szét az eljárást. Nem lehet elvárni a féltől, hogy folyamatosan ellenőrizze az eljáró bíróságot és a legcsekélyebb határidő-mulasztást is azonnal kifogásolja meg. (így: Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.316/2024/2., Pkf.I.20.317/2024/2., Pkf.II.20.336/2024/2., Pkf.I.20.496/2024/2., Pkf.II.20.542/2024/2., Pkf.II.20.547/2024/2.)) Nem értelmezhető az eljárás elhúzódása miatti kifogás elvárhatósága szempontjából egy olyan értékelés, hogy a kérelmezőnek mint felperesnek különösen érdekében áll az eljárás észszerű határidőben való lefolytatása, mivel a tisztességes eljárás elválaszthatatlan részét képező észszerű időn belüli befejezéshez fűződő jog mindegyik fél érdeke, a Pevtv. sem a vagyoni elégtételre jogosultság, sem az eljárás elhúzódásában felróható közrehatás tekintetében nem tesz különbséget az egyes perbeli pozíciók között.

[57] Egyetértett az ítéltábla az elsőfokú bírósággal abban, hogy nem vonta le a 2018. május 30. és 2018. szeptember 19. napja közötti 113 napot azért, mert az eljáró bíróság a felek részére a beadványokat késedelmesen és jogkövetkezmény nélküli felhívásokkal küldte meg. Mivel a kérelmező 2018. május 30-i tárgyaláson tett kereset kiegészítését a bíróság figyelembe vette, azonban azzal kapcsolatban csak a 2018. szeptember 19-i tárgyaláson intézkedett az alperes nyilatkozattételre felhívásáról, az 1952. évi Pp. 141. §-a (2) és (6) bekezdésére figyelemmel sem a kérelmező érdekkörében jelentkező szükségtelen időmúlás, sem a bíróság eljárás elhúzódására alapot adó inaktivitása nem volt megállapítható, hiszen ebben az időszakban az eljárási cselekmények zajlottak, csak ebben a részben a bíróság célszerűtlen pervitelt folytatott, amely az eljárás elhúzódása miatti kifogásra nem adhatott alapot. Ha ugyanis az eljárás elhúzódását nem határidő-mulasztás, hanem a nem megfelelően megválasztott, célszerűtlen pervezetés idézi elő, ennek megakadályozására az eljárás elhúzódása elleni kifogás nem alkalmas eszköz. (Hasonlóan: Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.303/2024/2., Pkf.II.20.038/2024/2.)

[58] Egyetértett az ítéltábla azzal, hogy az elsőfokú bíróság figyelembe vette a 2019. szeptember 28. és 2019. október 28. napja közötti 31 napot. Amikor a kérelmező 2019. szeptember 28-án a részére kézbesített végzésből tudomást szerzett a 2019. október 9. napjára elhalasztott tárgyalás hivatali okból határidő kitűzése nélküli beállításáról, a folytatólagos tárgyalási határnap kitűzéséről való 2019. október 28-i intézkedésig még nem telt el annyi időtartam, amely az eljárási szabályok betartásában bízó félben felvethette volna a késedelem kifogásolásának szükségességét.

[59] Helyesen mellőzte az elsőfokú bíróság a 2020. február 7. és 2020. március 4. napja közötti 27 nap levonását. A fellebbezésben hivatkozott jegyzőkönyv kézbesítésétől függetlenül a 2020. január 15-i ítélelhozatal és az írásba foglalt ítélet 2020. március 4. napi kézbesítéséről intézkedés között, figyelemmel az írásba foglalási kötelezettség törvényes időtartamára, egyébként sem telt egy olyan időszak, amely az eljárási szabályok betartásában bízó félben felvethette volna a késedelem kifogásolásának szükségességét, annak elmaradása nem volt tőle elvárható.

[60] Osztotta az ítéltábla az elsőfokú bíróság álláspontját abban, hogy nem volt figyelmen kívül hagyható a 2020. március 29. és 2020. április 28. napja közötti 31 nap, mert a kérelmezőnek nem lehetett tudomása az iratok másodfokú bírósághoz történő felterjesztésének idejéről. A perorvoslat alapján az iratok felterjesztéséről nem kell végzést hozni és arról értesíteni sem szükséges a feleket, így a peres fél a felterjesztés időpontját, vagy annak késedelmét nem ismerheti fel, ezért a felterjesztési késedelem miatt a vagyoni elégtétel

érvényesítése során az eljárás elhúzódása miatti kifogás elmaradása a terhére nem róható. A felterjesztési késedelem által okozott sérelem elhárítására az eljárás elhúzódása miatti kifogás ezért eleve nem vehető igénybe, annak elmulasztása nem róható a kérelmező terhére. (Hasonlóan: Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.239/2023/2., Pkf.II.20.261/2023/2.)

[61] Helyesen vett figyelembe az elsőfokú bíróság a 2020. november 27. és 2021. január 20. napja közötti 55 napot azzal, hogy a kérelmezőnek nem lehetett tudomása az iratok a másodfokú bíróságról visszaérkezéséről. A kérelmezőnek mint felperesnek az észszerű időben befejezéshez fűződő különös érdekében és az iratbetekintési jogosultsággal kapcsolatban az előzőekben kifejtettek erre az időszakra is irányadók.

[62] Helytállóan nem vonta le az elsőfokú bíróság a 2021. január 28. és 2021. március 8. napja közötti 40 napot azért, mert nem lehetett tudomása az iratok a Kúriára felterjesztésének időpontjáról. Az iratbetekintési jogosultsággal kapcsolatban az előzőekben kifejtettek erre az időszakra is irányadók, ezen túl sem telt el a felülvizsgálati kérelem előterjesztése és az iratok felterjesztése között annyi időtartam, amely az eljárási szabályok betartásában bízó félben felvethette volna a késedelem kifogásolásának szükségességét.

[63] Annyiban viszont alapos volt a fellebbezés, hogy az eljárás elhúzódása miatti kifogás hiányában figyelmen kívül kellett volna hagyni a 2021. március 9. és 2021. november 23. napja közötti 260 napot. Az elsőfokú bíróság téves érvelést alkalmazott, ugyanis ebben a vonatkozásban nem annak volt jelentősége, hogy nem lehetett tudomása a kérelmezőnek az iratok a Kúriáról visszaérkezésének időpontjáról, hiszen ezt az időszakot azért kérte levonni a kérelmezett, mert az eljáró elsőfokú bíróság a jogerős részítélet elleni felülvizsgálati kérelem előterjesztését követően nem tett intézkedéseket, hanem bevárta a Kúria felülvizsgálati határozatának visszaérkezését. Ugyanakkor: bár az elsőfokú bíróság a perben ítéletet hozott, a másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla a fellebbezés elbírálását követően részítélettel rendelkezett, ezért a másodfokú iratok visszaérkezése után az elsőfokú bíróságnak az 1952. évi Pp. 213. §-ának (2) bekezdése folytán a részítélettel el nem bírált kereseteket érintően az eljárást folytatnia kellett. A felülvizsgálati kérelem felterjesztésén kívül azonban az elsőfokú bíróság mindaddig nem folytatott cselekményeket, amíg a felülvizsgálati határozat a Kúriáról vissza nem érkezett. Kétségtelen, hogy eljárási cselekmények a Kúria előtt a felülvizsgálati eljárásban folytak, a Pevtv. fogalmi rendszerében az eljárás érdemi befejezés hiányában – a részítélet nem tekinthető annak – az elsőfokú eljárási szakaszban volt folyamatban. Az elsőfokú bíróságnak az az eljárása, hogy csak a jogerős részítélet elleni felülvizsgálati kérelem elbírálását követően folytatta az eljárást, mivel éppen a részítélet hozatalának törvényes feltételei miatt a felülvizsgálati határozat nem lehetett kihatással a részítélettel el nem bírált keresetek tárgyában való eljárásra, inaktivitásnak minősült, amellyel szemben az eljárás elhúzódása miatti kifogás igénybe volt vehető. Egyetértett az ítéltábla a fellebbezéssel annyiban, hogy mivel a kérelmező már 2021. január 28-án felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, és a részítélettel el nem bírált részben az eljárást már akkor folytatni kellett volna, így 2021. március 8. napján – amely a felülvizsgálati kérelem felterjesztése, de a részítélettel el nem bírált részben nem érdemi eljárási cselekmény – már észlelnie kellett volna a bíróság mulasztását, és elvárható lett volna az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztése. Ennek hiányában a Pevtv. 15. §-a (4) bekezdésének a levonásra alapot adó törvényi feltételei megvalósultak. Ekként a vagyoni elégtétel összege csökkentendő a 260 napra számított 104 000 forint összeggel.

[64] A 2021. november 24. és 2022. február 7. napja közötti 76 nap figyelembevétele azonban helytálló volt azért, mert nem lehetett tudomása a kérelmezőnek a per elbírálásához szükségesnek talált iratanyag megérkezéséről. A kérelmezőnek mint felperesnek az észszerű időben befejezéshez fűződő különös érdekében és az iratbetekintési jogosultsággal kapcsolatban az előzőekben kifejtettek erre az időszakra is irányadók.

[65] Mindezekre tekintettel az ítéltábla a Pevtv. 9. §-ának (4) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 383. §-ának (2) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság végzésének nem fellebbezett részét nem érintve, a fellebbezett részében annyiban megváltoztatta, hogy a vagyoni elégtétel összegét az elsőfokú bírósággal szemben a levont 2021. március 9. és 2021. november 23. napja közötti 260 napra számított 104 000 forinttal, 817 600 forintra leszállította.

[66] A marasztalás összegének megváltoztatása folytán a kérelem 88,7 % mértékben eredményes. Ennek alapján az Itv. 42. §-a (1) bekezdésének g) pontja szerinti illetékből a kérelmező pervesztességéhez igazodóan 8 176 forint összeget visel, míg a kérelmezett személyes illetékmentessége folytán 19 472 forint az állam terhén marad. A másodfokú eljárásban a kérelmezett 399 200 forint összeget érintő fellebbezése 104 000 forint erejéig, 26 % mértékben eredménytelen. A Pp. 83. §-ának (1) bekezdése alapján a fellebbezés eredményességéhez igazodóan a hatályon kívül helyezés folytán már feljegyzett 11 976 forint fellebbezési illetékből a kérelmező a Pp. 102. §-ának (6) bekezdése alapján köteles 3 120 forint fellebbezési illeték megfizetésére (a terhére számított elsőfokú és fellebbezési illeték együttes összege 11 296 forint), míg a további 8 856 forint összegű rész az állam terhén marad. Egyebekben az ítéltábla elsőfokú végzést helybenhagyta.

[67] A kérelmező sem az első-, sem a másodfokú eljárásban nem számított fel költséget, ezért arról az elsőfokú végzés megváltoztatása folytán sem kellett rendelkezni. A kérelmezett viszont az elsőfokú eljárásban bruttó 23 040 forint, a másodfokú eljárásban, majd a hatályon kívül helyezést követő újabb másodfokú eljárásban is bruttó 23 040 – 23 040 forint költséget számított fel. A beadványai ugyan az ügyvédi munkadíj megállapításának két, egymást kizáró módját rögzítik, azonban figyelemmel arra, hogy a kérelmezett megbízási szerződést nem csatolt, arra nem is hivatkozott, egyértelmű, hogy a megjelölés elírás, az ügyvédi költség felszámítását a pertárgyérték alapján, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet („Ükr.”) 3. §-a – a második fellebbezés időpontja alapján utóbbi esetben helyesen már a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet („Új Ükr.”) 3. §-a – alapján kérte. Az elsőfokú felszámított költségének összege a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelt; a másodfokú eljárásban azonban a fellebbezett értékre tekintettel az ítéltábla a felszámított összeget együttesen – a hatályon kívül helyezést megelőző és követő másodfokú eljárásra – találta alaposnak összesen 23 040 forint összegben. Ebből a Pp. 83. §-ának (2) bekezdése alapján igényt tarthat a kérelem eredménytelenségéhez igazodóan 2 600, míg a fellebbezése eredményességéhez igazodóan 6 002, mind összesen – az általános forgalmi adó összegét is tartalmazó – 8 602 forint együttes első- és másodfokú költségre, amelynek viselésére kötelezte az ítéltábla a kérelmezőt.

Debrecen, 2025. április 15.

Dr. Pribula László s.k. a tanács elnöke, előadó, Dr. Gárdosi Judit s.k. bíró, Dr. Árok Krisztián s.k. bíró